

OPIS PROSTOPADŁOŚCIANU

Praca na lekcji jest prowadzona w grupach. Stoliki, przy których pracują uczniowie, są ustawione w kręgu, tak aby w środku stał stół do prezentacji figur przestrzennych. Na lekcję dzieci przynoszą pudełka o różnych kształtach, nie tylko prostopadłościany.

Cele operacyjne

Uczeń:

- wyróżnia prostopadłościany i sześciiany spośród innych figur przestrzennych,
- poznaje terminologię dotyczącą figur przestrzennych.

Materiały

- *Podręcznik* str. 222-228, *Zeszyt ćwiczeń* str. 60-63, *Zbiór zadań* str. 99-101,
- zestaw figur przestrzennych (pudełka przyniesione przez dzieci oraz modele szkolne).

Czas zajęć

2 godziny lekcyjne.

Struktura i opis lekcji

I. Zaangażowanie (10 min)

Na początku lekcji uczniowie układają na stole nauczyciela przyniesione pudełka obok przygotowanych przez nauczyciela modeli różnorodnych figur przestrzennych. Nauczyciel wybiera jedno pudełko w kształcie prostopadłościanu i przekłada je na stół do prezentacji. Prosi, aby ochotnik dołożył do tego pudełka inne, „podobne”. Jeśli uczeń wskazał prostopadłościan, jego figura przestrzenna zostaje na centralnym stoliku, jeśli nie — odkłada ją z powrotem na stół nauczyciela. Zabawa trwa tak długo, aż wszystkie prostopadłościany zostaną przełożone na środkowy stół.

II. Badanie (15 min)

Nauczyciel dzieli klasę na grupy 3-4 osobowe. Każda z grup dostaje po kilka prostopadłościanów z centralnego stolika i przygotowuje się do odpowiedzi na pytania nauczyciela:

1. Czym różnią się wybrane figury przestrzenne od pozostałych?
2. Jakie są wspólne cechy tych figur przestrzennych?

Członkowie poszczególnych grup zapisują swoje odpowiedzi na kartce.

III. Prezentacja, refleksja (10 min)

Wybrany uczeń z grupy omawia przygotowane odpowiedzi. Rozmawia z uczniami na temat różnic w sformułowaniach każdej z grup. Prowadzi pogadankę na temat konieczności stworzenia i używania specjalnej terminologii.

IV. Przekształcanie (20 min)

Nauczyciel podaje nazwę omawianych figur przestrzennych i zapisuje na tablicy temat lekcji. Uczniowie zapoznają się z rysunkiem w *Podręczniku* (str. 222), na którym użyto prawidłowej terminologii figur przestrzennych. Następnie przy pomocy nauczyciela i wykorzystując swoje wnioski, redagują krótką notatkę i zapisują ją do zeszytu (liczba wierzchołków, ścian i krawędzi prostopadłościanu).

V. Badanie, prezentacja, przekształcanie (25 min)

Nauczyciel powtarza zabawę z wyborem figury — tym razem bierze sześciian i stawia go na środkowym stoliku. Zabawa trwa tak długo, aż dzieci oddadzą wszystkie sześciiany. Potem w grupach uczniowie zastanawiają się nad cechami, które wyróżniają sześciiany spośród innych prostopadłościanów. Nauczyciel zwraca uwagę uczniom, że powinni już stosować słowa: ściana, wierzchołek, krawędź. Uczniowie przedstawiają wyniki pracy.

Nauczyciel podaje nazwę sześciian i wpisuje drugą część tematu lekcji. Następnie z uczniami redaguje notatkę na temat sześciianu, którą dzieci wpisują do zeszytu.

VI. Refleksja (10 min)

Uczniowie rozmawiają na temat przebiegu pracy na lekcji, przypominają kolejne etapy lekcji. Próbuje znaleźć w otoczeniu przedmioty w kształcie sześciianów i prostopadłościanów.

Zadanie domowe

Zeszyt ćwiczeń zadania 1, 2 str. 60.